

Militarizace prvního řetězce japonských ostrovů nedaleko Číny

- CZ24 News | 2. března 2023

USA/JAPONSKO: USA se roky snaží přes NATO udržet svoji světovou hegemonii. Zatímco v poslední době se vše jevílo tak, že se USA soustřeďují zejména na Evropu, nyní je zaznamenáno velmi podobné dění i v oblasti jihovýchodní Asie.

NATO plošně rozšiřuje spolupráci s Japonskem – v době, kdy Tokio zbrojí jako nikdy od roku 1945. USA připravují na válku celý první řetězec ostrovů u Číny.

Mnohé tak naznačuje, že by se zájmy USA postupně mohly přemístit z Evropy do Asie.

NATO cíleně rozšiřuje spolupráci s Japonskem a bude s východoasijskou zemí spolupracovat těsněji než dosud s jejími tradičními ozbrojenými silami, v kybernetické obraně a ve vesmíru.

„Svět dosáhl historického bodu obratu, kdy se rovnováha sil v Indo-Pacifiku rychle mění,“ uvádí se ve společném prohlášení, které tento týden podepsali generální tajemník NATO Jens Stoltenberg a japonský premiér Fumio Kishida v Tokiu.

K rozšiřování spolupráce dochází v době, kdy Japonsko zahajuje bezprecedentní program přezbrojení od roku 1945: zvyšuje svůj vojenský rozpočet o více než 50 procent a stává se zemí s 3. největším vojenským rozpočtem na světě a pořizuje raketový arzenál, který může koncentrovaně útočit na cíle v Číně.

Zároveň USA zintenzivňují vojenskou spolupráci s Japonskem – způsobem, který odborníci srovnávají s budováním západního vojenského potenciálu v okolí Ukrajiny od roku 2014. Washington podniká podobné kroky na celém prvním řetězci ostrovů u Číny, včetně Tchaj-wanu a Filipín.

Spolupráce mezi NATO a Japonskem nakonec sahá až k prvním kontaktům na začátku 90. let – v době, kdy bylo Tokio zapojeno do operace odminování v Perském zálivu pod vedením německého námořnictva v letech 1990 a 1991.

Přibližně od roku 2007 obě strany rozšířily svou spolupráci. V dubnu 2008 se například uskutečnily první německo-japonské manévry, kdy válečné lodě německého námořnictva pořádaly cvičení společně s loděmi japonského námořnictva v Ománském zálivu.

V roce 2013 obě strany podepsaly společné politické prohlášení, ve kterém počítaly s užší spoluprací. V roce 2014 byl spuštěn program na rozšíření tzv. interoperability.

V prosinci 2020 se Japonsko – spolu s Jižní Koreou, Austrálií, Novým Zélandem, Finskem a Švédskem – poprvé zúčastnilo jednání ministrů zahraničí NATO.

Na summitu NATO v červnu 2021 v Bruselu bylo poté rozhodnuto o rozšíření praktické spolupráce NATO se spojeneckými státy v asijsko-pacifické oblasti, včetně Japonska. Premiér Fumio Kishida se poprvé zúčastnil summitu NATO v Bruselu v červnu 2022.

NATO chce nyní systematicky prohlubovat své vztahy s Japonskem. Generální tajemník Jens Stoltenberg v úterý poprvé dorazil na leteckou základnu Iruma u Tokia; odtud startují japonská dopravní letadla se zásobami pro Ukrajinu.

Stoltenberg se poté v Tokiu setkal s Kishidou, aby projednali rozšíření spolupráce a přijali k ní společné prohlášení. Uvádí, že svět dospěl k „historickému bodu zlomu, kdy se rovnováha sil v Indo-Pacifiku rychle mění.“ Zároveň – na pozadí mocenských bojů proti Rusku i Číně – „bezpečnost euroatlantické a indo-pacifické oblasti úzce souvisí.“

NATO a Japonsko proto zahájily nový program spolupráce (Individually Tailored Partnership Programme ITPP) a budou v budoucnu fungovat nejen v oblastech, jako je námořní bezpečnost, ale také v kybernetické obraně a ve vesmíru, v boji proti „hybridním výzvám“ a v propagandě a úzce spolupracují v dalších oblastech.

Od nynějška se Japonsko bude pravidelně účastnit jednání Severoatlantické rady ministrů obrany NATO.

Transatlantický vojenský pakt rozšiřuje svou spolupráci s východoasijským národem v době, kdy Japonsko zahájilo bezprecedentní militarizaci, která nemá od roku 1945 obdoby.

Japonský parlament už v roce 2015 schválil zákon, který umožňuje reinterpretaci ústavy povolující vojenské aktivity výhradně pro sebeobranu. Od té doby mohou japonské ozbrojené síly také působit v zahraničí, pokud to slouží široce chápané „kolektivní sebeobraně“.

Tokio také dramaticky zvyšuje svůj vojenský rozpočet; v prosinci vláda oznámila, že během příštích pěti let navýší financování ozbrojených sil o 56 procent na 318 miliard dolarů.

Japonsko by tak získalo třetí největší obranný rozpočet na světě. Japonské ozbrojené síly se tím odklonily od skutečné obrany – mají navíc vyvinout schopnost provádět „protiúder“ na nepřátelské území.

Kromě toho mají být pořízeny rakety amerického modelu Tomahawk s doletem více než 1500 kilometrů a mají být vyvinuty vlastní rakety. V neposlední řadě Japonsko v říjnu 2022 podepsalo s Austrálií obrannou dohodu, která oběma stranám umožňuje vyslat do druhé země vojáky.

Tokio a Washington zároveň také začaly dále zintenzivňovat svou úzkou vojenskou spolupráci. Tímto Spojené státy upraví svou přítomnost vojáků na Okinawě. Americký dělostřelecký pluk je tam nyní nahrazen americkou jednotkou, která je prý „smrtelnější, obratnější a efektivnější“ než předchozí vojáci.

Kromě toho mají být učiněna opatření, aby bylo možné rychle přivést americké a japonské vojenské síly na daleké pobřežní ostrovy na jihozápadě Japonska; ty nejsou daleko od Tchaj-wanu nebo – v případě ostrovů Senkaku/Diaoyu, na které si také nárokuje Čína – jsou územně sporné.

Washington nedávno potvrdil, že ozbrojený konflikt o ostrovy Diaoyu/Senkaku považuje za případ aliance. Američtí vojenští představitelé tvrdí, že americké a japonské síly integrují své velitelské struktury a exponenciálně rozšiřují společné operace v rámci přípravy na válku proti Číně.

Celkově vytvářejí prostředí podobné tomu, jaké bylo vytvářeno na Ukrajině od roku 2014 – vojenským výcvikem, zřizováním předsunutých zásobovacích táborů a vytipováním míst, odkud lze provádět podpurná opatření pro armádu.

Podle americké armády dělají Spojené státy podobné věci na Filipínách, kde se také připravují na možnou válku proti Číně. Tam rozšiřují vojenské objekty, které lze využít k ubytování amerických vojáků, ale také k uskladnění válečného vybavení v těsné blízkosti možných dějišť války (Army Prepositioned Stock APS).

Zatímco dosud se taková zařízení většinou nacházela poblíž hlavního města Manily nebo na neklidném ostrově Mindanao, vojenská zařízení mají nyní přibýt v provincii Cagayan a na ostrově Palawan.

Cagayan se nachází na dalekém severu hlavního ostrova Luzon, jen několik set kilometrů od Tchaj-wanu, zatímco u západního pobřeží Palawanu se nachází Spratlyova skupina ostrovů, o které se vedou spory mezi Filipínami a Čínou.

Na Filipínách Spojené státy rozšiřují své manévrovací aktivity a také dodávky zbraní ozbrojeným silám své bývalé kolonie. Tchaj-wan je také systematicky modernizován.

Mezitím se generál amerického letectva dostává do titulků, když odhaduje, že válka mezi Spojenými státy a Čínou není daleko. „Doufám, že se mýlím,“ řekl nedávno generál Mike Minihan, velitel Velitelství vzdušné mobility..

„Moje nitro mi říká, že budeme bojovat v roce 2025,“ řekl.

Minihan nabádá své podřízené, aby se na takový scénář připravili; půjde o „boj a vítězství v rámci prvního ostrovního řetězce.“

První řetězec ostrovů se táhne od Japonska a jeho jihozápadních ostrovů přes Tchaj-wan a Filipíny až po Borneo. Je to oblast, kde USA v současnosti rozšiřují svou vojenskou přítomnost.

Posílená spolupráce s Japonskem dělá z NATO stranu možné války USA proti Číně – a to zejména z Německa, protože i Berlín zintenzivňuje národní vojenskou spolupráci s Japonskem...

[ZDROJ](#)

Zpracoval: Slovanka/Necenzurovaná Pravda